Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЖОВТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 14, 1980. No. 219. VOL. LXXXVII.

НОВА ЖЕРТВА ЧЕРВОНОГО ТЕРОРУ

Торонто, Онт. — Як повідомляє тижневик „Гомін України" з 8-го жовтня 1980 року, в Косові, Івано-Франківської області, знайдено тіло молодого українського мистця. „Гомін України пише: „З України наспіла вістка про новий скритовбивчий злочин Москви. Мова про молодого 28-річного образотворчого мистця Віктора Кондратишина. Покійний народився 1952 р. в селі Пациків, Івано-Франківського району. Відбувши військову службу в Червоній армії, закінчив з успіхом школу мистецтва, із званням мистця. В 1979 році відбулася в Києві Всесоюзна мистецька вистава, в якій взяло участь 500 мистців. Віктор Кондратишин здобув третє місце. Працював у Косові як мистець-різьбар.

Віктор Кіндратишин

Дня 1-го грудня 1979 року знайшли люди тіло повішене на залізній трубі, до якої була прив'язана одна нога. Влада, як звичайно, твердить, що це самогубство і наказала родині „сидіти тихо". Покійний залишив дружину і чотирьохлітнього сина".

Капеля Бандуристів виїжджає в турне до Австралії

Детройт, Міч. — Після майже десятирічних старань зі сторони адміністрації Капелі Бандуристів ім. Т.Шевченка і Союзу Українських Організацій Австралії та у наслідок недавної поїздки маестра Григорія Китастого з дружиною по австралійських громадах, — мрія поїздки Капелі до Австралії стає дійсністю

На запрошення СУОА, у вівторок, 14-го жовтня ц.р., Капеля виїжджає до Австралії, щоб відспівати там ряд концертів в найкращих залях більших міст, де є українські громади, щоб принести подих українського духу — кобзарське мистецтво стуженим землякам та їх нащадкам, які ще не чули співу Капелі. Капеля і там має сповнити місію амбасадора української культури та піднести престиж української спільноти.

Бандуристи, їдучи на зустріч СУОА, лишають свої заробітки і їдуть, щоб сповнити їх благородну місію.

Хоч Капеля досить зросла останніми роками, вона ще поповнила склад свіжими силами та підготовила добірну програму. В такій формі Капеля виступила з прощальним концертом в Клівленді, Огайо, в понеділок, 13-го жовтня, в залі Святопокровського Культурного Осередку.

Кандидати до Конґресу ЗСА відвідують УНС і в-во „Свобода"

Конгресмен Ден Ріттер (другий зліва) під час відвідин в Головній Канцелярії УНС з д-ром Іваном Флисом (другий справа). Конгресмен Ріттер прибув у товаристві Богдана Железхівського (перший зліва) і Марти Федорів.

Кандидат до Палати Репрезентантів Билл О'Салліван (другий справа); (зліва) головний секретар Володимир Сохан, Андрій Шевченко і головний предсідник д-р Іван Флис.

Джерзі Сити, Н. Дж.— У зв'язку з надходячими виборами, щораз більше число кандидатів до Конгресу шукають підтримки українських виборців, цікавлячись питаннями і проблемами та виявляючи бажання ставити наголос на них. Цим кандидатам, як правило, товаришать українські активісти, які вже раніше включилися в їхні передвиборчі кампанії, допомагають їм та інформують їх про основні питання, заці-

(Закінчення на стор. 3)

В ПОЛЬЩІ НАСТУПАЮТЬ ДАЛЬШІ ЗМІНИ

Варшава, Польща. — Після змін, які наступили в партії і уряді Польщі польський парлямент виніс ряд ухвал, які значно зміцнюють його ролю в державному керівництві. Одночасно з тим парлямент передав широкі уповноваження найвищій державній контролі у боротьбі з корупцією та зловживаннями серед найвищих кіл державної й партійної бюрократії.

Поширюючи свої права і повновласті сейм фактично доконав змін у польській конституції, яка як усі конституції сателітних країн за совєтським взором — застерігала всі керівні й контрольні повновласті комуністичної партії. Як і всюди, а насамперед в СССР, така монопартійна система, або як дехто тепер пробує називати партократична система, довела в Польщі до грубих надужить та до зловживання необмеженою владою.

Щоб прикоротити зловживання владою з боку Компартії і її фактичного органу-уряду, сейм виніс ухвалу: „Сейм буде виконувати свої функції в повній суверенності і незалежності. Він буде наглядати за працею державного апарату, його урядників та встрявати там, де заіснували надужиття авторитету, корупція та помилки. Сейм буде брати участь у підготові й вирішуванні усіх державних плянів і програми діяльности". Наскільки комуністична партія, а за нею Москва, погодяться на таке, покаже час, але покищо варшавський офіціоз партії „Жицє Варшави" схвально поінформував про це і додав, що „ця сесія сейму стане виразним доказом, що найвищий державний орган, яким є сейм, привернув собі призначену йому ролю й позицію".

Для боротьби з існуючою корупцією і надужиттями в державній системі та серед керівних державних діячів сейм не лише видав відповідні повновласті т. зв. Палаті найвищої контролі, але й потвердив на пості її керівника відомого в повоєнній Польщі генерала Мєчислава Мочара, колишнього лівого партизана у боротьбі з Гітлерівською Німеччиною, пізніше лідера дуже впливової організації тих партизан, міністра внутрішніх справ і шефа поліції. Мочар це скрайній, динамічний діяч, який переводив усякі ударні акції, а між ними антисемітську, яку він закінчив виселенням майже усіх жидів з Польщі, антиукраїнську, антирелігійну і т.д.

Наступного дня після тих ухвал сейму наступили дальші персональні зміни в уряді, де усунено шість дотеперішніх міністрів.

Серед усунених є міністер культури Зигмунт Найдовскі, який мав вірішний вплив на шкільництво, науку й пропаганду, міністер сталевого промислу Францішек Каім і міністер копалень Влодзімєж Лєйчак. Обидва останні керували підставовими промислами в індустріялізації Польщі, яка закінчилася великим фіяском. Величезні більйони долярових позичок із закордону пішли на розбудову таких ділянок промислу, які в дуже малій мірі продукують товар, що має попит на світових ринках. Польська індустрія осягнула дуже високий ступінь розвитку, але фальшивий наголос на різних ділянках причинився до сучасного стану. Польські комуністичні провідники оправдують себе тим, що загальні напрямні в плянуванні діставали вони з Москви, яка давала настанови під кутом „інтеграції і координації господарки" поодиноких країн цілого просовєтського бльоку „Інтеграція і координація" Москви мала на меті включити господарки поодиноких країн в російську господарську систему й поставити їх на службу Москві.

Крім названих угорі міністрів, звільнено Яна Камінського, Віктора Сєлянко, Тадеуша Бейма, які виконували різні спеціяльні завдання. Усуненням тих шости міністрів чистка не кінчиться. Дальші зміни наступлять. Зміни мають бути дуже глибокі й дійти до воєвідств (областей), а навіть повітів. Для зміцнення керівництва уряду прем'єр Юзеф Піньковскі номінував двох віцепрем'єрів Станіслава Маха і Станіслава Ковальчика. Ковальчик — це вихованець системи безпеки, близький співробітник московських чинників і колишній міністер безпеки та командир усіх поліційних сил.

ЧЕСЛАВ МІЛОШ СТАВ ЛАВРЕАТОМ НОБЕЛЯ

Стокгольм, Швеція. — Чеслав Мілош, колишній дипломат варшавського комуністичного уряду, який вибрав свободу і залишився на еміґрації дістав чергову літературну нагороду Нобеля. Мілош тепер є професором слов'янських мов в університеті в Каліфорнії, Берклі. Крім професорської праці, він є постійним співробітником різних польських видань, а в першу чергу паризького місячника „Культура".

Мабуть перший розголос отримав він після публікації свого великого есею „Ув'язнений дух"(Знєвольони умисл), який він видав в короткому часі після залишення на еміґрації. В тому есеї Мілош аналізує ті глибокі спустошення, які чинить комунізм, а особливо його російське видання-большевизм не лише в суспільному житті кожної людини, але і в її духовості.

Цей твір Мілоша, що є в перекладі на різні мови світу, привернув до себе велику увагу, а серед польської еміґрації він причинився до поглиблення зрозуміння комунізму та російської окупації Польщі і їхніх далекойдучих наслідків. У Польщі цей твір заборонено, але він там дуже поширений і викликав в свій час широкі дискусії серед польських працівників пера.

Чеслав Мілош

У дальших своїх творах Мілош постійно заторкнув головну тему „Ув'язненого духа" та інші фундаментальні проблеми сучасности.

Після проголошення Чеслава Мілоша лавреата Нобеля польський комуністичний режим опинився у дуже складній ситуації. Ні його імени, ні його творів тепер вже аж ніяк не можна буде замовчувати. Польське телебачення у своїй передачі повідомлення про Нобелівську нагороду для Мілоша висунуло постулят, щоб його твори були розповсюджувані в сучасній Польщі.

ІРАК ПІДТЯГАЄ СИЛИ, ІРАН ЗАПОВІДАЄ ПРОТИНАСТУП

Хоррмшар, Іран, — Завдяки наладнанню інформації й репортерської служби в обширі боїв докладніші інформації проникають у світ. В світлі тих інформації ясно, що Ірак після неуспішного початкового наступу на Іран підтягає поважніші панцерні сили, артилерію та будує понтонові мости через ріку Карун до міста Абадану та в інших пунктах. Підготову іракських військ до атаки спиняють іранські батареї різного роду гармат, які командування стягнуло з інших відтинків граничної лінії.

Президент Ірану Абольгассан, якому аятолла Хомейні передав широкі уповноваження, знов заповів, що незабаром іранські війська розпічнуть вирішню контрофензиву.

Побудова понтонових мостів через річку Карун уможливлює іракському командуванню концентрувати свої сили в районі Абадану-Хоррамшару. Зростаючий іракський артилерійських вогонь і пересунення частин вказують на підготову до більшого наступу. Іракські війська проявляють активність в районі Абадан-Хоррамшар, Агваз і Дізфуль. Котрий з тих пунктів буде центром майбутньої атаки, покаже дальший розвиток подій.

Іранські бойові гнізда, які залишилися в Абадані і Хоррамшарі далі ставлять рішучий опір напасникові, а іранська артилерія, пересунена з інших відтинків ослаблює й комплікує концентрацію іракських частин.

Землетрус в Альжирі знищив тисячі людей

Аль Аснам, Альжир. — Великий землетрус, що стався в місті Аль Аснам, Альжир, майже повністю знищив його, вбивши також тисячі людей. Число жертв ще не устійнене остаточно, але існує припущення, що загинуло коло 120 осіб.

Прам'єр Альжиру Мохаммед Абдельхані заявив, що ще забере багато часу, щоб усунути руїни й повитягати зі звалищ людські тіла. Населення виевакуовано за місто з огляду на небезпеку повторення землетрусу. Не зважаючи на важкі втрати, уряд і міська управа рішили на тому самому місці місто Аль Аснам відбудувати.

Різні держави, в тому числі ЗСА, поспішили на допомогу жертвам землетрусу. З різних країн надіслано спеціяльні команди рятівників з відповідним вирядом і з собаками, які нюхом вказують, де є людські тіла.

У світі

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ, де недавно іракські дипломати пробували висадити в повітря залю, в якій відбувалася конференція курдських націоналістів, дійшло до вуличних зударів між поліцією й курдами. Курдських еміґрантів є значне число в тому місті й вони проявляють всебічну діяльність. В політичній діяльності вони ведуть загальну акцію освідомленя населення в курдській визвольній справі, а крім цього, активно виступають проти країн, які окупують курдську територію, а спеціяльно тих, які ведуть екстермінаційну політику проти курдів. А такими є, в першу чергу, Ірак і Туреччина. В четвер, 8-го жовтня курдські демонстранти вдерлися до турецького консуляту, здемолювали його, а консула поранили. Західньоберлінська поліція припинила той напад, побитих відвезено до шпиталю, а активніших напасників притримано.

ДВА КРИЛА італійської соціялістичної партії, які оформилися були в дві самостійні соціялістичні партії — Соціялістична партія Італії і Соціял-демократична партія Італії — вирішили нав'язати тісну політичну співпрацю. Покищо злиття цих двох партій зовсім неактуальне й передчасне, але, на думку їхніх проводів, співпраця принесе користь обидвом, а в першу чергу — італійському соціялізмові. Соціялдемократична партія постала в Італії ще в 1947 році, коли провідник Соціялістичної партії Пєтро Ненні зробив з неї поплентача італійських комуністів. Це, очевидно, допомогло комуністам закріпити свої позиції в італійському суспільстві до такої міри, що вони здобувають у виборах понад 30 відсотків голосів, Соціялістична партія тільки коло 10 відсотків, а Соціялдемократична тільки коло п'яти відсотків. Тепер лідер соціялістів Беттіно Краксі і лідер соціялдемократів Пєтро Льонґо домовилися в справі „спільної політичної постави" і „постійних консультацій".

ДОТЕПЕР ІРАН БОЙКОТУВАВ всі ухвали Ради безпеки ОН. Через те загальна ізоляція Ірану в міждержавному відношенні перенеслася також до ОН і Іран був тут також повністю ізольований. З такого стану виростають дуже неприємні ситуації для Ірану. Тому іранський делеґат до ОН Алі Шамс Ардагані, ставленик президента Абольгассана Бані-Садра, видвигнув пропозицію Тегеранові змінити свою поставу, щоб переломити ізоляцію. Він також запропонував, щоб іранський уряд вніс до Ради безпеки на розгляд справу іраксько-іранської війни. Президент Бані-Садр підтримує ту пропозицію, але ісламські фанатики відкидають її.

МІНІСТЕРСТВО транспорту і комунікації в Атенах, Греція, повідомило, що в заливі Арта відкрито бойові римські кораблі, які брали участь у великій морській битві під Акціюм. Битва ця стала одною з вирішних подій в римській історії. Мала вона місце 31 року перед народженням Христа. Війська суперників, римських полководців і кандидатів на пост лідера тогочасного Риму Октавіяна і Антонія та єгипетської королеви Клеопатри там звели бій за дальшу долю імперії. Війська Октавіяна бій виграли і після якогось часу він став імператором Августом.

ВІДБУВСЯ XIII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

УНС, УБС ТА ПОНАД 15 ІНШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ОСТАННЬОМУ ДНІ ВІДМОВИЛИСЬ ВІД УЧАСТИ В НАРАДАХ

Філядельфія, Па. — Тут від п'ятниці до неділі, 10-го до 12-го жовтня ц.р., в готелі Бенжамін Френклин, відбувся XIII Конгрес Українців Америки з участю 647 делегатів та численних гостей, включно з виступами дорадника Президента в справах крайової безпеки Збігнєва Бжезінского та ген. Александра Гейга.

Конгрес перебрав на президента десятий раз підряд проф. д-ра Лева Добрянського, а на екзекутивного віцепрезидента обрав ред. Ігната Білинського від ООЧСУ на повну чотирирічну каденцію, скасувавши встановлену попереднім конгресом ротаційну систему.

У наслідок скасування цієї системи і на протест порушення статуту, Український Народний Союз, Український Братський Союз, Асоціяція Українців Америки, Організація Державного Відродження України, споріднені з нею інші організації та понад десяток інших крайових організацій в останньому дні після проголошення Звіту Номінаційної Комісії, але ще перед голосуванням відмовилися від участи в нарадах.

Обширні звідомлення про перебіг XIII Конгресу будуть поміщені в наступних числах „Свободи".

В португальських виборах перемогла правиця

Лісабона, Португалія. — Щойно шість років минуло від португальської революції, яку здомінували були ліві коли, а вже стався комплетний зворот в поставі португальського суспільства. У парляментарних виборах, які відбулися в неділю, 5-го жовтня, правий Демократичний алiянс здобув абсолютну більшість, отримуючи 136 мандатів на 250.

Передвиборча кампанія була дуже завзята. Ліві угрупування, а головно комуністи, які ще так недавно були близькі до повного захоплення влади та які тримали у своїх руках цілий ряд керівних у державі, а навіть в армії, позицій втратили сім мандатів. В попередньому складі парляменту вони мали 47, а тепер дістали тільки 40. Навіть соціялісти втратили один мандат, здобувши тепер тільки 73.

В голосуванні взяли 85 відсотків управнених до нього. Після проголошення висліду виборів в цілій країні, а головно в столиці Лісабоні відбулися масові маніфестації та різні велилюдні збори та імпрези, в яких населення виявило своє глибоке задоволення вислідом виборів. Тепер перед Португалією і її парляментом важке завдання змінити конституцію, схвалену 1975 року після революції. Стара конституція постулює створення соціялістичного ладу в Португалії, а тепер подавляюча більшість населення висловилася проти того.

В Америці

ПРОВІД Римо-Католицької Церкви дуже вдоволений заявою республіканського кандидата Роналда Реґена, що парохіяльні школи повинні також отримувати допомогу з федеральних фондів, враховуючи цей факт, що велика частина католицького населення платить федеральні податки і має право вимагати від Уряду, щоб він частину з цього приділював на виховання їхніх дітей, як це він робить у випадку публічних шкіл. Отець монсеньйор Джон Ф. Меєрс, президент Асоціяції католицького шкільництва і виховання у спеціяльному пресовому повідомленні дякує керівникам Республіканської партії за їхнє становище. Не зважаючи на це, монсеньйор Меєрс заявив в інтерв'ю з кореспондентами, що повідомлення до преси не означає, що Римо-Католицька Церква вирішила підтримувати Роналда Реґена.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР плянує в найближчому майбутньому змінити свою дотеперішню тактику у веденні передвиборчої кампанії і не буде атакувати Роналда Реґена пойменно, а тільки концентруватиме увагу на важливих справах закордонної і внутрішньої політики та економіки, які на його думку вимагають основнішого обговорення, бо все таки різниці поглядів на ці справи між ним і Реґеном існують. Президент признався, що він кілька разів виступав дуже емоційно і персонізував передвиборчу кампанію, що не повинен робити жадний поважний кандидат на таке високе становище в державі. Відтепер Картер надаватиме своїм виступам „більш позитивного тону".

ТЯЖКІ ПЕРЕДВИБОРЧІ КАМПАНІЇ проходять тепер у стейті Тексас, бо демократи уважають, що тяжко буде виграти вибори без здобуття електоральних голосів з Тексасу. Досі обидва кандидати — Джіммі Картер і Роналд Реґен розділяють між собою по 50 відсотків електоральних голосів і тільки останні передвиборчі тижні покажуть, хто дістане більшість у цьому стейті.

СТЕЙТ ФЛЬОРИДА, почувши про плян Уряду переселити бодай 5,000 найновіших втікачів до Пуерто Ріко був задоволений таким потягненням центрального Уряду. Тепер ситуація дещо міняється, бо федеральний суддя видав у середу, 8-го жовтня заряження припинити всякі будови, які були призначені для кубинських і гаїтських втікачів. Суддя Хуан Р. Торрелля заявив, що таке велике скупчення втікачів в одному місці становитиме загрозу для здоров'я не тільки для привезених, але також для автохтонного населення, яке стикатиметься з втікачами. Чималу ролю у цьому рішенні, — кажуть спостерігачі, — відіграв уряд губернатора Пуерто Ріко, який від самого початку супротивлявся такому плянові. Тому, що рішення судді є в гострій суперечності з рішенням президента Джіммі Картера, який наказав перетворити колишню військову базу на табір для втікачів, справа мабуть опиниться у Найвищому Суді, рішення якого буде остаточним.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безсилля Об'єднаних Націй

Коли 26-го червня 1945 року 50 держав підписали в Сан Франсіско чартер Об'єднаних Націй, то здавалося, що прийшов кінець війнам і настане вічний мир на землі. Швидко виявилося, що Об'єднані Нації народилися з тим первородним гріхом, який визначила присутність Совєтського Союзу між засновниками та признання Совєтському Союзові права вета в Раді Безпеки, як одному з 5-ти постійних членів Ради. Який може бути мир у світі, коли в установі, якої найпершою і головною місією є зберігати мир, поважний, дуже часто вирішний голос має та держава, в інтересі якої є сіяння заколоту у світі і використовувати той заколот для своїх імперіялістично-агресивних цілей? Коли ж членство Об'єднаних Націй розрослось до кругло трикратного числа членів-засновників і коли принцип рівности членства поставив З'єднані Стейти нарівні з державками з кількома тисячами мешканців, то поступово Об'єднані Нації скочувалися до установи, доцільність існування якої породжувала щораз більші сумніви. ОН як апарат миру у світі стали фікцією. Зате ОН, де постала більшість, що складається з СССР, його сателітів і так званого третього псевдоневтрального світу (Куба є тепер офіційним репрезентантом третього світу — на глум поняттю невтральности і миролюбности!) — Об'єднані Нації втратили на поважі і на реальній можливості переводити в діло свої постанови.

Найновіший приклад з війною між Іраком й Іраном. У суботу минулого тижня Рада Безпеки ОН проголосила „заклик" до воюючих двох велетнів у світі продукції нафти, щоб вони „виявили стриманість" у своїх діях. У понеділок, 28-го вересня Рада Безпеки пішла ще крок дальше, бо всіма 15-ма голосами прийняла резолюцію, яка закликає обидві воюючі сторони „негайно" припинити воєнні дії і замиритися чи то безпосередніми переговорами на базі компромісу, чи за будь-чиїм посередництвом. На те засідання прибув із столиці Іраку Багдаду уповноважений представник, але Іран навіть не вислав туди свого репрезентанта. Ірак запропонував проголосити негайне перемир'я і підписати мир, але поставив такі передумови, що іранський президент з місця цю пропозицію відкинув і заповів ведення дальшої війни.

Совєтський амбасадор в Раді Безпеки Олеґ Трояновскій голосував разом з усіма іншими членами Ради „за" резолюцію, що її зголосило Мехіко, але у поверх тригодинній розмові державного секретаря Едмунда Маскі з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Ґромиком — Ґромико відмовився співпрацювати разом з Америкою у справі замирення на Середньому Сході. Ясна річ: можна піднести руку на Раді Безпеки „за" мир, але одночасно можна посилати Іракові транспорти зброї, потрібної для війни проти Ірану.

Безсилля Об'єднаних Націй полягає у тому, що вони не мають ніякого екзекутивного апарату для переведення у життя словесних постанов. Були в історії ОН випадки творення „міжнародного війська", яке, звичайно, складалося з невеличких відділів невтральних країн — і тепер ще існує таке „міжнародне військо" в Ливані для замирення у тій арабській країні, що її від років нищить громадянська війна і проти якої раз-у-раз Ізраїль висилає свої бомбардувальники у відплатних діях за акти терору, що їх переводять арабські палестинці зі своїх баз в Ливані. Отож, навіть на терені такої невеличкої країни на Близькому Сході Об'єднані Нації не всилі завести мир і лад.

Присутність СССР в ОН і його право вета в Раді Безпеки теж не перешкоджувало б Об'єднаним Націям грати вирішну миролюбну ролю, як би не те лихо, що ЗСА втратили атомовий монополь і дозволили, щоб СССР „здоганяв і переганяв" Америку у збройній силі. Тому ЗСА безсильно мусять придивлятися, як тут і там у світі спалахують воєнні вогні, тим паче, що в американському народі настав жалюгідний „в'єтнамський комплекс", який жахається встрявати у будь-яку воєнну авантюру у широкому світі, навіть тоді, коли та авантюра, затіяна ворогами Америки, загрожує її життєвим інтересам. Але в цій ситуації — існування на терені Америки головної квартири Об'єднаних Націй, які коштують вже Америці більйони долярів, це тільки тягар, який не приносить Америці ані чести, ані користи. Ані Америці, ані світовому мирові.

Вступайте в члени УНС!

Т. Т.

ФАЛЬСИФІКАТОРИ З „РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ"

Совєтська преса й усі засоби масової інформації вилазять зі шкіри, щоб обкидати американців щонайгіршого роду наклепами й болотом. Як загально відомо, перед у цій брудній кампанії ведуть різні націменські видання у різних так званих республіках СССР, а серед них одно з перших місць займає щоденник „Радянська Україна", орган ЦК КПУ та Верховної Ради і Ради міністрів УССР. Газета ця на своїх сторінках поміщує матеріяли й коментарі, яких стидаються всякі інші особливо російські видання. А „Радянська Україна" затруює нами мозги й душі населення України.

Останньо та газета вславилася ще одним подвигом. На терені Вашінгтону появився невдатний фальсифікат, буцімто американського урядового походження, в якому нібито „представлено" політику американського уряду у відношенні до африканських країн та чорного населення у ЗСА. Фальшивку зразу всі розпізнали, впрочім її зміст такий, що в цьому й сумніватися не можна й газети у Вашінгтоні повідомили про це та про розшуки поліції за її авторами. Заговорили про це і місцеві радіостанції та інші засоби масової інформації. Мабуть немає однієї грамотної особи в столиці ЗСА, яка цього не знала б.

Але тільки так здається, що такої непоінформованої особи немає. Бо ось нею виявився кореспондент ТАСС у Вашінгтоні. Йому „попав" у руки той „документ"; ні з преси, яка трубіла про це, ні з радіо, яке неоднократно ту справу порушувало, ні з телебачення, ні з приватних розмов він, той нещасний редактор ТАСС-у нічого до того часу не чув, ані не мав найменшої можливости у Вашінгтоні поінформуватися про походження того документу й нещасник написав сенсаційний „рапорт", а „мудра" „Радянська Україна" його помістила. А в тому репорті в „Радянській Україні" з 20-го серпня ц.р., пишеться:

„Вашінгтон, 19)ТАРС). Запевняючи молоді незалежні країни Африки у своїй „дружбі" і „найкращих намірах", адміністрація Дж. Картера разом з тим таємно розробляє широку програму диверсії проти африканських народів, спрямовану на дискредитацію і розкол зсередини, національно-визвольних рухів на „чорному" континенті, особливо на його півдні. Деяке світло на зловісні заміри Вашінгтона проливає підготовлений для президента Картера за його особистою вказівкою секретний меморандум ради національної безпеки США, який опинився у розпорядженні засобів масової інформації країни.

Автори документа, який підписаний помічником президента по національній безпеці З. Бжезінським, явно налякані посиленням боротьби пригноблених корінних жителів Південної Африки, а також безправного чорношкірого населення США, заявляють, що рух африканських народів за свободу „негативно" впливає на негрів у Сполучених Штатах, „підбурює" їх".

З „документу" того ясно, що тут йдеться про те, щоб підірвати довір'я до американців і американської політики, що для Совєтського Союзу саме тепер дуже важливе. Після його збройного нападу й окупації Афганістану всі держави світу, а в першу чергу африканські держави засудили його і його загарбницьку політику та поставили вимогу виходу московських військ з Афганістану. Та ще, як виходить зі змісту того документу, йдеться про президента ЗСА Джіммі Картера і його головного дорадника у справах державної безпеки Збігнєва Бжезінського. Їх обидвох „документ" і „Радянська Україна" атакують по прізвищу.

Очевидно, що цього замало „начальству" у Києві, чи радше їм наставникам у Москві, і вони стараються під'юджувати чорне населення ЗСА проти власної країни:

„Білий Дім пропонує такий „рецепт" розв'язання проблеми: хочеш „расового миру" вдома — придушуй визвольні рухи в Африці. Меморандум прямо рекомендує в цьому зв'язку, щоб ЦРУ здійснило „спеціяльні таємні операції" з метою „внесення розколу" між національно-визвольними рухами в Африці і їх лідерами та „обробки американської і міжнародної громадської думки" у „відповідному" дусі.

Одночасно співавтори меморандуму закликають використати ФБР для „встановлення нагляду за представниками африканських країн у США", роблячи натиск на „збиранні делікатної інформації про тих з них, особливо в ООН, які критикують політику США щодо ПАР".

Автори меморандуму твердять, що „расові бунти" в США є не наслідком кричущого безправ'я 24-мільйонного негритянського населення, а лише „поганим прикладом" боротьби африканських народів за незалежність і суверенність, яка, за словами документа, „може викликати повторення в США, безпорядків 1967-1968 років". Під цим Білий Дім має на увазі могутні виступи протесту чорношкірого населення Америки, які охопили наприкінці 60-их років міста країни. „Повторення цих подій, — говориться в меморандумі, — завдасть серйозної шкоди престижу США".

Обнародування цього відверто расистського меморандуму Білого Дому справило тут ефект вибуху бомби, бо він ще раз зриває маску „захисників" прав людини з офіційного Вашінгтона".

Фальшівники з „Радянської України" „знають", що „цей расистський документ" є „меморандумом Білого дому" і свідомо обдурюють чесних людей-читачів тієї газети. Щастя в тому, що ті читачі вже здавна знають та тільки насміються з тієї чергової брудної лайки офіціозу УССР. До того ще можна тільки додати, що так, як той „документ", так і совєтські висновки до нього, як і все інше, що походить з Москви і ЦК партії далеке від правди.

З господарського життя

Безпосередньо перед ґданськими страйками портових робітників тодішній генеральний секретар польської комуністичної партії Едвард Ґєрек вибирався до Західньої Німеччини на півприватну зустріч, яку він мав відбути з канцлером Гельмутом Шмідтом у його приватній резиденції у Гамбургу. Велика ця приязнь була умотивована фінансовими потребами Польщі. Після отримання коло 18 більйонів долярів позичок від „буржуазних капіталістів" польські комуністи не могли стати на власні ноги, хоч ще й до того їм постійно дораджували совєтські специ. Ґєрек пішов, але фінансові потреби Польщі залишилися. І новий уряд та керівництво партії таки попросило тих же „буржуазних капіталістів" позичити їм трохи грошей, бо без того їм годі. Вправді Москва позичила їм, про що совєтська преса розтрубіла на весь світ, а ТАСС зробив з того сенсацію космічного значення, але того з Москви, „як кіт наплакав". Отже західньонімецькі банки на чолі з Комерційним банком Дрездену, Банком для загального господарства і — Німецьким банком — виплатили польським марксо-ленінським господарникам 666 мільйонів долярів дзвінкою монетою.

В Мадриді відбувається велика міжнародна конференція сталевої промисловости. Конференція ця має розглянути не лише цілий торговельнофінансовий комплекс діяльности сталевої промисловости, але також всі ті трудноці, які постають для неї від нових матеріялів, що заступають сталь у будівництві та промислі. Алюміній, пластмаса, нові комбінації бетону — це все матеріяли, які завойовують крок за кроком ринок, який донедавна неподільно належав до сталі. Великою проблемою сталевої промисловости деяких країн, наприклад ЗСА, є конкуренція. Сталева промисловість ЗСА відстає своєю технологією й зависокими заробітними платнями робітників і не всилі витримати конкуренції європейських сталеварень, а ще більше японських. Намагання профспілок і промислу добитися протекційної політики уряду і стримати чужий імпорт загрожують зриванням міжнародної торгівлі, проти чого виступають передові суспільні, господарські й адміністраційні кола.

Індія також впала жертвою припинення експорту іранської і іракської нафтової ропи. Обидві країни були головними доставцями Індії і після того, як вони відпали, їй загрозили великі труднощі. Виручив її Кувейт, який погодився за готівку постачати принаймні 70 відсотків індійського запотребування.

Після проголошення 6-го липня ц. р. спеціяльної допомоги з боку Уряду ЗСА для автомобільної промисловости, 30-го вересня президент Джіммі Картер проголосив подібного роду допомогу для сталевої промисловости ЗСА. В цьому проголошенні Президент привернув розпорядок, яким ціни закордонної сталі, імпортованої до ЗСА, мусять мати відповідну висоту, щоб не конкурувати з цінами американської сталі; впровадив різні інвестиційні й податкові полегші, завісив на якийсь час деякі закони в справі охорони окруження сталеварень, застосування яких спричиняло додаткові кошти сталеварним компаніям, та додав різні полегші сталеварним робітникам у випадку звільнення з праці. Представники сталевої індустрії висловили задоволення з приводу тих полегш Президента, але одночасно вони підкреслили, що самі ті полегші важкого положення тієї індустрії не змінять. Вони тільки створять добру підставу для різних нових і новаторських потягнень компанії.

В обличчі дальшого дорожіння нафтової ропи і продуктів з неї енергетичне положення індустріяльно відсталих країн значно погіршає. Щоб запобігти тому хоч у якійсь мірі Світовий банк — повна формальна назва Міжнародний банк для відбудови й розвитку, — за почином уступаючого президента МекНамара почав робити заходи для створення спеціяльних фондів допомоги тим країнам у закупі нафти. Ще в серпні МекНамара запропонував створення спеціяльної фінансової „афілійованої" зі Світовим банком інституції, яка організувала б і завідувала такими окремими фондами. Плян цей підтримали тепер різні держави, члени банки й ті, що підтримають його своїми вкладами, а в першу чергу, арабські продуценти нафти на чолі з Савдівською Арабією.

Держава Ізраїля змінила свою монетарну систему. Зміна викликана катастрофальною ситуацією й є однією зі спроб вийти з глибокої кризи. Інфляція в Ізраїлі осягнула 140 відсотків у річному відношенні, підноситься безробіття, маліють інвестиції, особливо зі закордонних джерел. Валовий продукт Ізраїля річно осягає коло 15 більйонів долярів, а закордонний борг виносить майже 20 більйонів долярів. Нормальна обслуга того боргу забирала б коло третини валового річного продукту, що створювало б зовсім ненормальну ситуацію. Тому зміни є конечними. Перша з них — зміна валюти. Відтепер монетарна одиниця буде „шекель", яка матиме вартість десяти дотеперішніх фунтів. Шекаль є біблійна назва тодішньої монети.

Ф. Лукіянович

ПРОБЛЕМА КУБИНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ

На весні ц.р. Фідель Кастро проголосив, що кожен кубинець, який не бажає жити на Кубі, може еміґрувати. Це витворило еміграційну гарячку серед невдоволених. Президент Картер зарядив дати кубинським втікачам пристановище в ЗСА. Кажуть, що спонукою цього рішення були більше політичні, чим гуманні мотиви, щоб у виборах здобути голоси еспаномовної спільноти.

Так між 16-им квітня та 16-им червня, всіма можливими засобами морського транспорту, від риболовних — до яхтів, плила т. зв. „кубинська фльотиля" до станиці у Кі Вест, Фльорида. Спекулянти, здорово нагріли собі руки при перевозі втікачів, бо за тих 90 миль віддалі, вони брали 1,000-5,000 долярів від особи.

Згідно документів, зареєстровано 118,000 біженців із Куби, але насправді прибуло їх на декілька тисяч більше. Слід взяти до уваги, що в тому ж самому часі прибували також утікачі з острова Гаїті, та що безробіття у ЗСА виносило 8 відсотків!

Заведені сподівання

У Кубі, так, як і в цілому ряді інших країн, існує невірне поняття про ЗСА, а саме, що це країна мільйонерів. Раз тут хтось опиниться, тільки посягне рукою і всі блага, як спілі груші, самі йому впадуть у руки, тільки їх збирай.

Еміґранти з Европи, після Другої світової війни переходили строгий скрі-скрінінґ і терпеливо, не раз роками чекали на переселення, навіть при наявності спонзорів.

Не те з темпераментними кубинцями. Після кілька тижнів перебування у таборах, вони вимагали, щоб їх випустити. Коли ж їхню вимогу не виконано, вони вдалися до заворушень, підпаливши і знищивши бараки та устаткування. Деякі вийшовши поза брами бараків, нападали і доконували актів насильства над місцевим населенням, яке протестувало та почало озброюватись. Як наслідок цього, після заворушень табори обведено колючими огорожами, та посилено охорону. Коли ж ці вістки дістались на сторінки преси, потенціяльні працедавці відмовились спонзорувати кубинців.

Повітряні пірати

Більшість біженців — чоловіки у віці 20-40 років, які залишили своїх жінок і дітей на Кубі з тим, що знайшовши працю, вони їх спровадять до ЗСА. Але праці вони не одержали, чи із-за незнання мови, чи браку кваліфікацій. Спонзори, також кубинці, витягнули деяких утікачів із таборів, потримали їх певний час у себе, а потім знову їх відправили.

Так витворилась категорія „десперадос", які бажали повернутись до Куби та своєї рідні. Озброївшись пляшками із бензиною, вcідаючи на літак, вони розливали її із запальничками в руках, вимагаючи перевозу до Гавани. Так на протязі одного тижня, вони схопили шість літаків з Фльориди, а оце вкінці серпня, схопили ще й сьомий літак, цим разом з Ню Йорку.

Читаючи про такі вчинки, населення ЗСА спрямувало вістря свого невдоволення проти кубинців та президента Картера, навіщо мовляв, було спроваджувати їх?

Але кубинські втікачі опинились і в інших країнах. Так, наприклад, 20-го серпня їх, 68 осіб заняли літак у Лімі, столиці Перу і взяли силою 16 закладників, з вимогою, щоб їх перевести до ЗСА. Після 23-ох годин облоги, вони здалися і їх заарештовано.

Після реєстрації у Кі Вест, Фльорида, втікачів відправлювано літаками до чотирьох збірних пунктів, військових бараків, а саме летунської бази в Елджині, Фльо., Форті МекКой, Висконсин, Форт Чаффі, Арканзо, та Індіянтавн Ґеп, Пенсилванії.

Для прикладу поведінки втікачів наведемо базу в Індіянтавні, Ґеп. Там, тільки на протязі серпня відбулись чотири заворушення — раз в тиждень, тоді палено бараки, обкидувано камінням охорону тощо. Внаслідок останнього заворушення, сім осіб ранено, одного вбито, 87 кубинців заарештовано і доставлено до в'язниць.

(Закінчення на стор. 4)

Галя Клим

УКРАЇНСЬКЕ МУЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ

(З життя Українського Музичного Інституту Америки в шкільному році 1979-80)

(І)

У 1952 році, коли заснувався у ЗСА Український Музичний Інститут, надруковано в щоденнику „Америка", між іншим, такі слова: „... відновлення Музичного Інститут на території Америки доказує що ще не всі ідеалісти розгубилися у цій пустелі матеріялізму..."

Сьогодні ж 27 років життя цієї установи засвідчує це саме. А коли взяти до уваги факт, що ця українська музична фахова школа функціонує ще досі без власних приміщень і необхідного виряду, без усякої допомоги різних американських фондів і навіть без спроби збірок серед нашого громадянства, а навпаки, при частих своїх датках для українських інших установ, — то існування її можна б назвати чудом. Подібно, як в більшості інших наших шкіл на еміґрації, число учителів і учнів УМІ значно поменшилося, але за всі ці пройдені роки лишилися незмінними мистецькі, педагогічні й громадські принципи, що на них ця школа сперла рацію свого заснування і буття. У ній добровільно об'єдналися українські учителі музики в один колектив, щоб реалізувати якнайкраще дві ідеї, тісно пов'язані з собою, а саме — культивування правдивого мистецтва серед української молоді і виховування її в українському національному дусі.

Після великої втрати наших найбільше талановитих і видатних педагогів, ці, які залишилися, вкладали свої зусилля з подвійним завзяттям, щоб не пропало спільно почате корисне діло. Мабуть тверда настанова втримати за всяку ціну при житті цю українську музичну школу мала вплив на тих, які в ній довгі роки виховувалися. Серед наших абсольвентів знайшлися такі, які так же добровільно приєднувалися до праці в УМІ. Їхні імена: Марта Шлемкевич-Савицька, Марія Кривокульська-Мацькевич, Галя Сагата-Поритко, Ґеня Вольц-Гайм, Оксана Борбич-Кордуба, Зірка Гнатик-Боднар, Мотря Ходновська-Ракоча, Оксана Равлюк-Прутиняк, Леся Стасів, Ірена Пелех, Ляриса Крупа, Надія Чемеринська і останньо Дозя Сиґіда (на рік 1980/80). Молодим членом УМІ є Богданна Волянська, диригент вокального ансамблю „Промінь" при нашій школі. Коли б молодше українське покоління тут на поселенні, теперішні батьки дітей в шкільному віці мали бодай частину цього ентузіястичного зацікавлення музичним вихованням, яке мало наше громадянство в час засновування УМІ, тоді б ці наші молоді ідейні учителі мали повні пригорщі роботи і моральне вдоволення, а дальший розвиток УМІ був би безсумнівним.

У цій статті головно підкреслений українсько-національний елемент в праці УМІ останнього шкільного року. Неможливо нам інформувати про місцеві загальні іспити і такі ж публічні виступи учнів окремих наших відділів, а на речах, про які вже докладніше писалося в нашій пресі, зупинимося коротко.

Станиславові Людкевичеві

Рік 1979 можна б назвати в історії української музики роком Станислава Людкевича. В цьому році Боже провидіння дозволило саме українському композиторові дожити 100 років і майже в повному здоров'ї залишити цей світ. Подія, здається, унікальна і в світовій музиці і тільки від нас залежатиме, наскільки про неї довідаються не-українці.

Готування концерту в честь дорогого Ювілята на терені УМІ розпочалося ще в шкільному році 1978/79, і ми горді з цього, що саме наші учні були першими, які вивчили його фортепіянові твори і встигли „заслати" в подарунку ще живому композиторові свою працю, його власну музику. Точніше, 23-го червня м. р., перша частина річного концерту учнів відділу УМІ в Ірвінґтоні, Н. Дж., була присвячена 100-літньому Станиславові Людкевичеві, який у своїй многогранній діяльності для розвитку української музичної культури був також директором Українського Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, та інспектором і невтомним організатором його філій в містах Галичини.

Короткий реферат про Ювілята прочитала Г. Клим, а її учениці: М. Худьо, У. Пінковська, Р. Гопалюк і Н. Закаляк виконали чотири його фортепіянові твори. Цією невеличкою, але радісною „прелюдією" почався ряд дальших, сказати б жалібних концертів, які вшановували вже пам'ять патріярха української музики.

Придержуючися хронологічного порядку, дня 18-го листопада м. р. старанням відділу УМІ у Вашінґтоні та місцевого Осередку Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, відбувся концерт в пошану С. Людкевича у Вашінґтоні, програму якого, між іншим, виконували такі учителі УМІ: Д. Гординська-Каранович (фортепіянове сольо), О. Сушко-Наконечна (сольоспів, член терцету, фортепіяновий супровід та член Ініціятивного комітету). Три фортепіянові твори Людкевича в цьому концерті виконала Ж. Кравців-Скальська, колишня визначна учениця УМІ і його абсольвентка в клясі Р. Савицького. В терцеті співала також С. Наконечна, а фортепіяновий супровід виконувала О. Равлюк-Прутиняк, обидві — члени УМІ. Докладне звідомлення з цього концерту було в нашій пресі.

На сторінках „Свободи" друкувалася також рецензія концерту в пам'ять С. Людкевича, який влаштувала Президія УМІ в Ірвінґтоні, Н. Дж., 25-го листопада м. р. Подібно, як передше подаємо тільки імена виконавців програми, членів УМІ. Піяністка Д. Гординська-Каранович виголосила доповідь про композитора, виконала також „Елегію" — цикл варіяцій для фортепіяну Людкевича та акомпаньювала солістові-скрипалеві Р. Венке.

(Продовження буде)

ПОЧАЛАСЬ ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ! МЕТА: 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ НАЙБІЛЬШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

ЗГІДНО з пресовими й іншими інформаціями, у В'єтнамі зростає спротив проти теперішнього режиму. Господарська політика комуністичного режиму, оперта на „марксо-ленінських принципах" і на „совєтських зразках" витворює постійні недостачі різних предметів першої потреби, а головно харчів. Населення В'єтнаму, яке зложило таку велику жертву у довгій громадянській війні, починає щораз масовіше бунтуватися проти того. А тому, що рука „старшого брата" слідна на кожному кроці, населення не скриває своєї ворожости до нього, до цілої совєтської системи і її політики. З другого боку зростають симпатії до китайського народу. Сусідські відносини обидвох народів на протязі минулих століть не належали до найкращих, але дійсність останніх десятиріч навчила, що можна мати граничні спори, але все таки мирно співпрацювати. Комуністична влада В'єтнаму почала рішучу боротьбу проти тих настроїв серед населення.

Кандидати...

(Закінчення зі стор. 1)

кавлення і турботи української та інших етнічних груп.

Шукаючи підтримки українських виборців, деякі з кандидатів відвідують УНСоюз і в-во „Свобода" та в коротких розмовах з екзекутивними урядовцями й редакторами інформують читачів періодичних видань УНСоюзу про їхні погляди на різні справи.

Три тижні тому таку візиту зложив республіканський конгресмен Ден Ріттер з 15-го виборчого дистрикту Пенсильванії. З ним прибули Марта Федорів і Богдан Желехівський, які працюють в його комітеті за перевибір, як координатора етнічних груп. Конгресмен Ріттер відомий із його виступів в обороні прав людини та з участи в численних українських імпрезах. Він є консервативних поглядів у закордонній політиці і обстоює концепцію сильної оборонної системи.

Минулого тижня УНСоюз відвідав республіканський кандидат до Конгресу ЗСА Билл О'Салливан 15-го виборчого дистрикту Ню Джерзі. Йому товаришив Андрій Шевченко, голова ОДУМ-у, який є координатором українських активістів в комітеті і за вибір О'Салливана. Цей кандидат є також консервативних поглядів у внутрішній і зовнішній політиці ЗСА, а переживши В'єтнам „на власній шкірі", обстоює принципи політики з „позиції сили", а з тим і відновлення престижу ЗСА як лідера вільного світу.

Обидва кандидати добре поінформовані про українську проблематику та про справи, які турбують українську громаду.

РЕЧНИКИ ПЕНТАГОНУ побоюються, що президент Джіммі Картер стоїть тепер перед тяжкою дилемою: Конгрес схвалив 11 більйонів долярів більше на оборону, як вимагав преліминарний бюджет Білого Дому. Тепер Уряд мусить вирішити, чи використовувати ухвалену суму, яка була накинена Президентові майже проти його волі, чи залишити її черговому Урядові, який перебере керівництво в країні у другій половині січня 1981 року.

Товариство Свята Софія —
Комісія Патріяршого Фонду
повідомляє:

У списку жертводавців на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія з Асторії, Н. Й., поміщеному у „Свободі" 2-го жовтня ц. р., пропущено помилково слідуючі Прізвища:

По 20.00 дол. зложили — Винників Володимир і Галя, Вовчук Іван, Ґаврон Йосиф і Марія, Мочара Василь, Піх Василь і Анна, Якимів Тетяна.

Загальна сума збірки на П. Ф. в Асторії за 1980 р., що її перевів Комітет Оборони Української Мови і Традиції в Асторії, виносить 3,190.00 дол.

Перепрошуємо Вельмишановних Жертводавців та Управу Комітету Оборони Української Мови і Традиції за недогляд.

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку, Н. Й.
влаштовує
дня 18 жовтня 1980 р., о год. 5-ій по пол. в домівці СУА, при 108 Друга Авеню **в Ню Йорку**

РЕПОРТАЖІ

з Конґресу УККА — Христя Навроцька і Оксана Щурова
з Перу *з висвітленням прозірок* — **Наталія Макаревич**

До участи запрошує Гостей і Членство —
УПРАВА ВІДДІЛУ

70-ий Відділ Союзу Українок Америки в Пассейку, Н. Дж.
вшанує

СВЯТКОВИМ ВЕЧОРОМ

СВОЇХ ЧЛЕНОК-ПІОНЕРОК СОЮЗУ УКРАЇНОК ЩЕ НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

в неділю, 19 жовтня 1980 р., о год. 4-ій по пол. в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.
при 240 Hope Avenue

На цю особливу зустріч запрошуємо все наше Громадянство.

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛЬОДІЙ
РАДІО-ТЕЛЕПЕРЕДАЧА РОМАНА МАРИНОВИЧА
Субота, 18 жовтня 1980 р., год. 8-ма веч.
УНДім, 90 Fleet St., **Джерзі Ситі, Н. Дж.**
Тел.: (201) 656-7755

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ БАЛЬ і КОНЦЕРТ

для відзначення 25-річчя Телевізійної і 28-річчя Радіопрограм
ВИБІР МІС UKRAINIAN TV **на 1981 Р.**
Грає першорядна оркестра **„НІЧНА МЕЛЬОДІЯ"** *з Рочестеру, Н. Й.*

Кандидатки на Міс TV голосяться на адресу: Ukrainian Melody Hour, P.O. Box 2257, Washington, D.C. 20013.

Столи замовляти і квитки прошу набувати п. В. Бойко — (201) 435-8229

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ
90-ЛІТТЯ ТРУДОЛЮБИВОГО ЖИТТЯ і 60-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА
Парафія Церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.
вшанує

Всечесного о. Крилошанина СТЕПАНА КЛЕПАРЧУКА

СВЯТОЧНИМ БЕНКЕТОМ

який відбудеться **в суботу, 18-го жовтня 1980 р., о год. 5-ій по пол. на Верховині, Ґлен Спей, Н. Й.**

- Перед бенкетом, при участі багатьох священиків, буде відправлена о год. 1-ій по пол., **в церкві св. Володимира в Ґлен Спей СВЯТА СЛУЖБА БОЖА.**
- Після Сл. Божої, аж до початку бенкету, учасники бенкету матимуть нагоду розважатися багатим „как-тейлем" на оселі Верховина.
- Участь в бенкеті 10.00 дол. від особи.
- Учасники бенкету, які мали би бажання переночувати на Верховині, можуть зарезервувати собі нічліг на Оселі. Ч. тел. 914-856-1323 або 914-856-8886. Там же можна замовляти також квитки на бенкет.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ
при ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА в ҐЛЕН СПЕЙ

Увага! **ФІЛЯДЕЛЬФІЯ І ОКОЛИЦЯ!** **Увага!**
СВІТЛИЧКА при УЗХ *запрошує всіх Дітей на*

ВЕЛИЧАВУ МАСКАРАДУ

яка відбудеться **в неділю, 26-го жовтня 1980 р., о 3-ій год. по пол. в залі Українського Освітньо-Культурного Центру**
700 Cedar Road, ABINGTON, Pa.

В програмі: **ЧЕРВОНА ШАПОЧКА — п'єса • МАҐІК — п. М. МАСЕЛКО**
ДИТЯЧА ЗАБАВА — музика п. В. АНТОНЕЦЬ
ГРИ, НЕСПОДІВАНКИ, ВИГРАШІ та СМАЧНИЙ БУФЕТ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 17-го жовтня 1980 року, о годині 7-ій веч.
У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВЕЛЕТНЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ, КОМПОЗИТОРА І МУЗИКОЛОГА

Д-ра СТАНИСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

Вечір фраґментів з Його творів у стереофонічних записах та альбом на екрані фотографій з життя і творчости Композитора.
Монтаж і коментарі **Проф. ЮРІЯ ОРАНСЬКОГО**
Рецитації у виконанні **Марти Зелик** *і* **Степана Крижанівського**

В пам'ять
бл. п. Романа Хойнацького
складаємо 50.00 долярів на УНІГУ, на видання „Монографії про голод в Україні".
Д-р Юрій і Стефанія БЕРЕЖНИЦЬКІ

З Волі Всевишнього, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов від нас у Вічність, в середу, 23-го вересня 1980 року, на 74-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ОМЕЛЯН МАЛИЧ

МАҐІСТЕР ПРАВ

член УКАО „Обнова", кол. референт старосства в Польщі, кооператор, організатор українського старосства в Тернополі, політичний в'язень німецької тюрми.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 27-го вересня 1980 р., з каплиці похоронного заведення Музика і Син, до катедри св. о. Миколая, а звідтам на цвинтар св. Миколая.

Покійний осиротив і залишив у глибокому смутку:
дружину — ОКСАНУ
дочку — ОЛЕНКУ з чоловіком інж. ІГОРЕМ ПРИЙМОЮ
улюблених внуків — ТОМЧИКА і ДАНИЛКА

Бучач і Бучаччина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій кораловій обгортці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з мапою.

Ціна $25.00 + $1.00 пересилка
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Дорогого МУЖА

сл. п. проф. ЮЛІЯНА КАМЕНЕЦЬКОГО

І В ПАМ'ЯТЬ ЙОГО БРАТА

сл. п. о. ЙОСИФА КАМЕНЕЦЬКОГО

обидва колишні визначні пластові провідники
складаю 100.00 (сто) долярів на Пласт в Ню Йорку
•
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
відбудуться
в Українських Католицьких Церквах у Сан Франсіско і у Вінніпеґу, Канада.
НАТАЛІЯ КАМЕНЕЦЬКА, пл. сен. 1-го Куреня

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої ДОНІ

бл. п.

МОНІКИ МАРІЇ СЛАВЯТИНСЬКОЇ

буде відслужена
СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 18 жовтня 1980 р., о год. 9-ій рано в церкві св. Арх. Михаїла
при 1013 Fox Chase Rd., JENKINTOWN, Pa

Ласкаво просимо Друзів Покійної пом'янути її в своїх молитвах.

Тато і мати —
ВАСИЛЬ І МАРІЯ СЛАВЯТИНСЬКІ

16-го жовтня 1970 р. Відійшов у Вічність наш Найдорожчий і Незабутній Муж, Батько, Дідо і Брат

сл. п. РОМАН САЄВИЧ

бібліотекар, довголітній виховник пластової молоді, і професор школи Українознавства в Чікаґо

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТИ
відбудуться
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

В ЧЕТВЕР, 16 ЖОВТНЯ 1980 р.
в ЧІКАҐО, в церкві Святих Володимира і Ольги, о год. 7:30 ранку.
у ВАШІНҐТОНІ, у каплиці Пресвятої Родини (при вул. Блеґден), о год. 8-ій ранку;
в П'ЯТНИЦЮ, 17-го ЖОВТНЯ 1980 року.
у ЧІКАҐО, в катедрі Св. о. Миколая, о год. 6:30 ранку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Просимо про молитви за душу Покійного
Родина САЄВИЧІВ

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів, Знайомих та Українську Суспільність, що дня 1-го вересня 1980 року, проживши 74 роки, відійшов у Вічність, у Торонті, Канада,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, КУЗЕН

сл. п.

Інж. БОГДАН ПІДГАЙНИЙ

ЖАЛОБНА ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4-го і 5-го вересня ц. р. в Торонті, в катедрі св. Йосафата, а відтак на цвинтарі Парк Лавн.

У невимовній скорботі залишив:
дружину — АННУ
доньку — ЛАРИСУ ПРИШЛЯК з чоловіком МАТЕЄМ, дітьми ЛУКОЮ і Б'ЯНКОЮ
сестер:
СТЕФАНІЮ ПЕЛЕНСЬКУ
МАРІЮ МАКСИМЕЦЬ з чоловіком мгр. ВАСИЛЕМ
сестрінків:
Інж. БОГДАНА МАКСИМЦЯ з дружиною ДЗВІНКОЮ, дітьми МАРТОЮ, РОМОЮ та ОЛЕСЕМ
ЛЕВКА МАКСИМЦЯ
кузенок:
СТЕФАНІЮ ЗАЯЦЬ з чоловіком ПЕТРОМ, сином БОГДАНОМ та синовою ОЛЕЮ у Вінніпеґу
ЮЛЮ ПЕТРИШИН з чоловіком МИХАЙЛОМ, сином ЯРОСЛАВОМ, донькою ТАМАРОЮ, синовою ОЛЕЮ та внуком МИКОЛОЮ у Філядельфії, ЗСА
Ближчу й дальшу Родину розкинену по різних країнах.
•
Замість квітів на могилу Покійного, проситься складати пожертви на добродійні цілі після своїх переконань.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
влаштовують

УКРАЇНСЬКИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИВАЛЬ

17, 18 і 19-го жовтня 1980 р.
при 8-ій вулиці (St. Marks Place) між Другою і Першою Авенями
в Ню Йорку, Н. Й.

Мистецька програма • Різні гри
Смачні українські страви.
•
Вступ вільний
•
ЗАПРОШУЄМО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ

Проф. Б. Лончина доповідав в Ню Гейвені

У неділю, 14-го вересня, загостив до громади Ню Гейвену голова Крайової Управи Українського Патріярхального Товариства проф. д-р Б.Лончина, який виголосив доповідь на тему „Сучасний стан Української Католицької Церкви".

Присутніми на доповіді були не лише місцеві миряни, але й деякі з інших громад: Гартфорд, Бріджпорт, Ню Бритен та далекого Бостону. Зокрема треба підкреслити присутність не тільки місцевого пароха о. Р.Големби, але й отців парохів С.Чомка з Гартфорду, о.Л. Любинського з Ню Бритену та о. Францісканина Кирила з Ню Кентану.

Доповідач вичерпно з'ясував ситуацію в нашій Церкві після Надзвичайного Синоду в березні, не поминаючи затривоження вірних з приводу появи Булли кардинала Касаролі та поінформував про стан приготувань до Звичайного Синоду наших владик, від постави яких буде залежати дальша доля нашої Церкви. Треба признати, що промовець не вагався побіч позитивних, будуючих моментів вказати й на негативні об'яви церковного життя.

Після доповіді прелегент відповідав вичерпно та ясно на цілий ряд питань, які задавали йому присутні, як, наприклад, теперішнє правне положення нашої Церкви, позиція коадьютора Патріярха, Товариство св.Софія, журнал „Патріярх", ситуація в Англії, Ювілей 1000-ліття Хрищення України, взаємини з Українською Православною Церквою тощо. Хоч питання, порушені так у доповіді, як і в запитах, були незвичайно важливого характеру, то всебічний, речевий підхід до справ шанованого, довголітнього католицького діяча спричинився до речевого проведення самого зібрання і, треба сподіватися, буде мати конструктивний вплив на майбутнє наше церковне життя. Сходинами, які відбулися в церковній залі, провадив голова місцевого відділу Патріярхального Т-ва М.Бойко.

Після доповіді та солодкої перекуски, що її приготовили пані, членкині управи, відбулася нарада патріярхального активу вищезгаданих громад, якою провадила Рома Гайда, організаційний референт Крайової Управи на сході Америки. Голова Товариства в своєму інформаційному слові звернув увагу присутнім на потребу „ведержання на постах", підкресливши важливість організаційного моменту, внутрішнього вирозуміння і порозуміння та неменш важливої фінансової ділянки. З черги поодинокі представники поділилися своїми звідомленнями про ситуацію в їхньому терені, своїми успіхами, труднощами діяння на місцях, як рівнож висказували свої завваги та побажання відносно напрямних діяння головної управи. Короткий побут голови Товариства, напевно, принесе корисні наслідки праці для наполегливих патріярхальних змагань.

М.Бойко

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Увага! *Ню Йорк і околиця!* *Увага!*

В четвер, 23 жовтня 1980 р., год. 7-ма веч. в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при 2-ій Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

до участи в яких запрошені Урядовці, Предсідники та конвенційні Делеґати усіх Відділів Округи

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1 Відкриття.
2 Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці.
3 Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати до кінця року 2,000 нових членів.
4 Обговорення загальних союзових справ.
5 Внески, запити і закриття зборів.

В зборах візьмуть участь:

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНСОЮЗУ

Закликаємо всі Відділи і їхні уряди та конвенційних делеґатів, як й інших активних союзовців узяти участь у цих важливих зборах.

ЗА УПРАВУ:

Микола Хоманчук, *голова*
Михайло Юзенів, *секретар* **Василь ЦЮПА**, *касир*

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА „THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо витяти, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи"

"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата

Передплата
річно для членів УНС — $5.00; для нечленів — $8.00

Прошу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище ....

....

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ .... Я не є членом УНС ☐

Залучую (чеком ☐ , грошовим переказом ☐)
мою річну передплату ☐

Передплата $.......... Пресовий Фонд $..........

Проблема...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Нас поспитає хтось? Очевидно, що нас, бо всі місцеві, стейтові та федеральні фонди приходять із податків, що їх ми оплачуємо.

Бож не враховуючи коштів у Кі Вест і транспорту військовими літаками до бази, до вересня видатки у Форті Чаффі, де приміщено 18,000 втікачів виносили 90 мільйонів долярів, знову не враховуючи інших видатків, наприклад, по в'язницях тощо.

Давньо-і новоприбулі твердять, що Кастро знав, що робить випускаючи біженців, бо поміж ними він зумисно вислав кримінальні елементи та саботажників, щоби скомпромітувати кубинців.

Крім цього, це була невдала імпровізація, ціла акція переселення відбулась безпляново, бо нічого не було приготовано як слід. Зовсім інакше, мовляв, відбулась акція переселення в 1970 році за президента Л. Джонсона. Тоді, 400,000 втікачів заосмотрено в усе потрібне, а ті, які не могли знайти праці, переходили технічний вишкіл та курси англійської мови, в міжчасі отримуючи допомогу.

Кубинські біженці засуджують також вчинки кримінальних елементів, а зокрема воздушних піратів, що кинули тавро на всю кубинську еміґрацію.

Нерозв'язана проблема

У Форті Чаффі залишилось ще приблизно 4,000 втікачів, які не могли знайти спонзорів та праці. До цієї бази почали привозити 8,000-10,000 осіб з інших трьох баз, що остались в такому самому положенні. Це підвищить т. зв. „гард кор" незатруднених до приблизно 15,000 кубинців, що їх буде треба утримувати.

Та на цьому не кінець. Багато втікачів знайшло під час літа сезонову працю у морських та гірських відпочинкових ресортах. Після Дня Праці, вони залишилися безробітними і удержання їх перебрало на себе Соціяльне Забезпечення, або Суспільна Опіка, що є додатковим обтяженням стейтових і федеральних фондів.

У висліді, почин президента Картера спровадити кубинських утікачів, увінчався обостороннім незадоволенням; і це як з боку кубинців, як теж зокрема населення, замешкалого коло баз. А крім того, проблема втікачів назріла в дуже невідповідний час, інфляції та високого безробіття.

Словом, прийняття кубинських біженців, почин, можливо, й гуманний, обернувся політичним бумеранґом проти президента Картера.

МОНТАЖ „РОЗСТРІЛЯНА МУЗА" В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — У неділю, 19-го жовтня ц.р., о год. 5-ій по полудні тут в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект авеню заходами Відділу ОЖ ОЧСУ відбудеться літературний монтаж „Розстріляна муза" — 223 жертви Москви.

Джерзі Сити і околиця!

В суботу, 25 жовтня 1980 р., о год. 4 по пол. в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при Фліт і Овкленд Аве., Джерзі Ситі, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати наступних Відділів.

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1 Відкриття.
2 Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці.
3 Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4 Обговорення загальних союзових справ.
5 Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь:

Д-р ІВАН ФЛИС, головний предсідник УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Степан Островський, *голова*
Осип Зубрицький *секретар* **Володимир Бутковський** *касир*

Померла Евфрозина Свідрик, організаторка 260-го Відділу УНС

св.п.Евфрозина Свідрик

Клівленд, Огайо. — Евфрозина Свідрик, організаторка 260-го Відділу Українського Народного Союзу, Товариства „Просвіта" в Клівленді, померла у п'ятницю, 5-го вересня ц.р. на 88-му році життя.

Е.Свідрик народилася в 1892-ому році в Перемишлі і прибула до Америки в молодому віці та включилася в оргнізоване українське, а зокрема союзове життя.

В квітні 1929 року була вона однією з організаторів нового Відділу УНС, Товариства „Просвіта", який після ряду років існування об'єднався з другим місцевим Відділом.

Покійна полишила в смутку сина Михайла з дружиною Стефанією, внучки Діяну та Филліс і п'ять правнуків. Відпровадили тіло покійної на вічний спочинок родина, приятелі та союзова громада в понеділок, 8-го вересня ц.р. на цвинтар Бруклін Гайтс у Клівленді.

Осінній сезон Союзу Українок в Ню Джерзі

Мейпелвуд, Н.Дж. (Д. Рак). — По літній перерві розпочався осінній сезон праці в окрузі Союзу Українок в Ню Джерзі „показом мод".

Перший вечір, влаштований 75-им Відділом СУА, відбувся 28-го вересня в Народному Домі в Ірвінгтоні. Показ одягу розпочала Божена Сиґалів, колишня голова Відділу, вступним словом про значення народного мистецтва в українській культурі, яке попередило традиційне привітання поклоном і хлібом, та опісля провадила справно виступи модельок з відповідними поясненнями кожного одягу.

Це був комбінований показ українського народного вбрання з різних околиць: стилізованого вбрання, пошитого за народними зразками та сучасних сукон з використанням народних традиційних мотивів. Ціла колекція строїв є власністю Анни Кульчицької з Чікаго, професійного знавця і дослідника народного мистецтва. Це вже її дев'ятнадцята виставка, — пояснила А. Кульчицька, — а почала їх приблизно дев'ять років тому.

Група народного вбрання складалася з автентичних зразків, а також відтворених або доповнених частин на підставі оригінальних взорів. Анна Кульчицька, ентузіястка народної творчости, серйозно ставиться до свого завдання. В бібліотеках студіює видання народного мистецтва, шукаючи за описами автентичних, часто історичних репродукцій-ілюстрацій, а також збирає інформації від людей з даних околиць і доповнює свою колекцію новими експонатами. Не раз шукає інформацій в археології і літературі, щоб уточнити свої репродукції та дослідити символіку вишивок, кольорів ниток чи кроїв.

Хоча її цікавить вбрання усіх частин України, то окрему увагу приділює одягові Бойківщини, з якої походить, зберігаючи в пам'яті життя і традиції рідного села Дністрика Головецького. Можливо цей сантимент спрямує її до спеціялізації — студій і опрацювання історії і культури рідних сторін. Своє знання, що його далі поглиблює, не раз, як каже, користаючи із гострішої критики, пані Ганруся використала при компонуванні вечірніх одягів на взір народного вбрання, або лише прикрашуючи їх вишивкою, або оригінальними мотивами трипільської культури у формі аплікацій. Вона також випрацювала сценічні строї для кількох хорів у Чікаго й околиці, спираючись на народних мотивах.

Окремі строї презентували членки Відділу, обходили цілу залю, щоб гості зблизька поглянули, та уставлялися на плятформі, що дало змогу групі фотографів — які собі взаємно перешкоджали — робити знімки. Крім жіночих костюмів показано два чоловічі, один оригінальний бойківський і другий репродукований козацький.

Участь брали як модельки: Віра Бекесевич, Ліда Бойко, Леся Буднович Славка Ґудзій Дарка Кравець, Оля Луків, Софія Лянґе, Рома Миськів, Наталка Питляр, Маруся Ференц та Євген Мандзій і Анатоль Питляр. На закінчення показу ведуча імпрезою Божена Сигалів представила гостям мисткиню Анну Кульчицьку, якій союзянки вручили китицю червоних рож.

До приємно проведеного недільного пополудня причинилася й перекуска, яку приготували гостинні молоді членки цього активного Відділу Союзу Українок. Голові Відділу Наталці Питляр і всім членкам треба дати признання за те, що продовжують плекання української народної культури і традицій. Цей вечір є черговим їх успіхом, бо Відділ має вже за собою ряд виставок — також і для американської громади.

СТЕЙТОВІ ПОЛІТИКИ на Фльориді дуже затривожені витвореною там ситуацією. Вони покладали всю надію, що дотеперішній демократичний сенатор Річард Стон виграє правибори і він, людина з великою політичною практикою, змагатиметься з республіканським кандидатом. Тимчасом Паула Ґокінс, республіканка, змагатиметься з Вілліямом Д.Гантером, який переміг у правиборах Стона малою кількістю голосів 574,238 до 535,671. Переможець закликав демократів до єдности, але Річард Стон, признаючись до поразки заявив, що він підтримуватиме демократичних кандидатів, але у цій заяві він ні словом не згадував Вілліяма Ґантера.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ 240 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ У КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

З днем 1-го жовтня 1980-го року дотеперішній секретар Відділу п. МИХАЙЛО КІҐІЧАК, який виїжджає з родиною до Сіятел у стейті Вашинґтон, передає діловодство 240-го Відділу новому секретареві п. мґрові СТЕПАНОВІ ВОЛЯНИКОВІ.

Згідно з цим просимо всіх Членів звертатися в усіх справах членства і забезпечення на адресу нового секретаря Відділу:

Mr. STEPHEN WOLANYK
4301 Orchard Park Dr.
Parma, Ohio 44134
Тел.: (216) 843-8828

УПРАВА 240-го ВІДДІЛУ

В пам'ять інж. Миколи Яримовича

(В першу річницю смерти)

В метушні щоденного життя та щоденних турбот ми не запримічуємо, як швидко пливе час, як сивіють наші скроні, як відходять у засвіти наші найкращі друзі й знайомі. Ось, здавалося б, що це було ще вчора, шелестіло в Кергонксоні під ногами жовте листя, а невелика громада найближчої родини, приятелів і знайомих супроводжувала інж. Миколу Яримовича у вічну дорогу життя. І знову стелиться з дерев листя і знову осінь дозрілим смутком стукає до наших вікон і наводить спогади про тих, що їх вже немає в живих.

Життя бл.п. інж. Миколи Яримовича — це густо записана сторінка українського інтелігента, що жив на грані двох епох, двох світових воєн і двох незавершених історичних нагод закріпити українську державну підметовість. Інж. Микола Яримович був не тільки дитиною тих двох епох, але і активним співучасником історичних подій, зв'язаних з ними. Колесо історії кинуло його ще з гімназійної лавки, в Тернополі, в ряди Української Галицької Армії, з якою він відбув польсько-українську війну та всі етапи „Чотирикутника Смерти" на Великій Україні. В 1920 році він повернувся до Галичини обдертий, голодний і виснажений тифом, але з кріпкою вірою, що не все втрачене і що Україна матиме ще нагоду здобути свою незалежність, до якої будемо краще приготовані, як в обох минулих в обох минулих війнах.

Щоб не гаяти часу, вписався до української тайної політехніки у Львові, а коли в березні 1923 р. Рада амбасадорів признала Галичину полякам, перейшов на дальші студії до Вищої технічної школи в Данціґу, де здобув диплом інженера механіка. В новій політичній дійсності в Галичині українські професіоналісти мали три можливості: безробіття, зміни метрики, або посади в корінній Польщі. Інж. М.Яринович вибрав цю третю альтернативу, переїхавши до Польщі та перебувши там поверх 10 років на посаді державного інженера у відділі шляхової комунікації, в Седльцях, Лодзі та Кельцях.

На останньому етапі його перебування в Польщі застала його Друга світова війна та німецька окупація. Знаючи добре німецьку мову, інж. Яримович очолив у Кельцях український Допомоговий Комітет і заснував власне транспортне підприємство. По звільненні Львова від совєтів переїхав до нього з родиною і тут зреалізував свою задушевну мрію власного виробничого підприємства, в конкретнім випадку — металевих уладжень.

Його дім у Львові при вул. Сикстуській 54 був центром українського товариського життя, в якому можна було зустріти таких світочів, як Соломію Крушельницьку, в якої його дружина Ольга продовжувала науку співу; сестру Лесі Українки Ольгу Косач-Кривенюк та багато інших відомих людей з місцевої галицької та наддніпрянської інтелігенції. Коротко, проте, втішався він перебуванням у княжому Львові, який в 1944 році треба було нам всім покидати та починати скитальчу мандрівку на Захід.

Шляхи цієї мандрівки загнали його з родиною аж до східньої зони Берліну, яку окупували большевики. Під тією окупацією він перебув поверх п'яти років і тільки Божому Провидінню він завдячує те, що його не тільки не вивезли „на родіну", але що йому вдалося тайком перейти до західнього Берліну та виеміґрувати до ЗСА.

Всі ми, скитальці, „бувші люди", яких доля скинула з щаблів нашої соціяльної драбини долів, і ми всі мусіли почати своє життя з найнищого щабля. Ця сама доля не оминула й бл.п. інж. М.Яримовича, що без знання мови, з підірваним здоров'ям і надшарпаними нервами почав у Ню Йорку шукати посади. На щастя, по короткій мандрівці та перебуванні в різних технічних і консультаційних бюрах, він причалив на посаду міського інженера в адміністрації міста Ню Йорку, звідкіля по перході на емеритуру, переїхав з родиною на постійне проживання до Кергонксону, біля Союзівки.

Але недовго довелося йому милуватися красою його довкілля, Союзівкою та власним домом і мотелем. Серце, надщерблене двома світовими війнами та п'ятирічним поневірянням у східній частині Берліну, не видержало і в жовтні 1979 року перестало битися назавжди.

Інж. Микола Яримович осиротив дружину Ольгу, сина Михайла, синову Роксоляну та двоє внуків.

Він мав в житті дві мрії: заснувати в ЗСА власне технічне підприємство, та дати можливо найкращу освіту своєму синові Михайлові. З тих двох мрій сповнилася тільки друга мрія. І вона — можна б сказати — сповнилася на сто відсотків.

Його син по завершенні докторату в Колумбійському університеті з аеронавтики та короткій професійній праці у фірмі „Афко" в Бостоні, займав такі пости (не в поданій черговості): асистента міністра летунства в Уряді ЗСА, урядового представника до НАТО в Парижі та директора Інженерних Систем в Агенції НАСА. Тепер він займає пост заступника президента світової фірми „Раквелл Інтернешинел" у Каліфорнії.

Дякуючи на тризні гостям за участь у похоронах батька, він сказав такі знаменні слова: „Те, чим я є сьогодні, завдячую повністю своєму Батькові, що не тільки випровадив мене в люди, але залишив мені дві вагомі речі: любов до України та заповіт, щоб ані я, ані мої діти не забували та не цуралися своєї рідної мови та своїх звичаїв. Цей заповіт стане традицією моєї родини."

Пам'ять про людину, що відійшла від нас у засвіти, звичайно, не триває довго, якщо вона не залишила за собою тривкого сліду. Таким тривким слідом по бл.п.інж. Миколі Яримовичу слід вважати його сина Михайла, що продовжатиме світлу традицію тих ідей, за які боровся його батько зі зброєю в руках.

Лев Яцкевич

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність в нашій громаді й вільному світі нового свідомого глєни!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЖОВТНЯ 1980 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ 371-ий Відд., о год. 7-ій веч., в залі УНДому в Ірвінґтоні. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Ю. Баранюк, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЖОВТНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 2-ій по пол. в церковній залі, з таким порядком: відкриття, читання протоколу, звіти — фінансовий, хворих, збирання чл. вкладок. Проситься чл. прибути. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., Ст. Мартинюк, кас., Ст. Васьків, заст. предс., Д. Пристай, рек. секр.